

EEN OPTIMISTISCHE GEEST

Preek van Ds. Michael D. Gladish

“Voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in Mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in Mijn naam, Ik zal het doen. (Johannes 14:12-14).

“Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet verontrust, noch worde het angstig.” (Johannes 14:27)

Daar zijn gebeurtenissen in het leven als we personen ontmoeten die ons een goed gevoel geven. Zij zijn de enigen die aan de eisen voldoen, dat alles wat zij zeggen een positieve uitleg krijgt, die eigenlijk nadrukkelijk alles rondom hen en iedere uitdaging aanpakken met een positieve geest. Zij werken hard en () schijnbaar zonder krachtsinspanning zien zij het beste in iedereen en in elke situatie. Wanneer anderen bekritisieren en beklagen tonen deze mensen de nuttige kanten van een probleem en wijzen naar het goede dat daarin gevonden kan worden of het goede dat daarmee bereikt kan worden. Deze mensen zijn het die werkelijk het kwade in hun leven schuwen en de reden dat zij ons een goed gevoel geven is dat zij onze aandacht vestigen op het goede. Zij verheffen onze gedachten (tenminste voor een korte tijd) uit de depressie van verdriet, egoïsme, hopeloosheid, schuld, tekortkoming en een veelheid aan andere emoties gebonden aan ons besef van het kwade in de wereld.

De Heer had meer dan alle anderen het vermogen om dit te doen voor Zijn discipelen en voor anderen die tot Hem kwamen in de erkenning van hun behoeften. Keer op keer moedigde Hij hen aan en **beurde hen op**, alhoewel Hij al hun tekortkomingen kende. Hij was het er mee eens dat de discipelen.”not do certain things alone but quickly added”, “Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God” Lukas 18:27. Hij zei tot een verlamde man: ‘Houd goede moed’, “zeggende: uw zonden zijn u vergeven” (Mattheus 9:2). Hij zei tot een vrouw met langdurige bloedvloeiing hetzelfde, met de toevoeging: “uw geloof heeft u behouden” (Mattheus 9:22). Hij zocht een groep eenvoudige vissers om Zijn evangelie te verkondigen over heel Israël en droeg hen op “they would have to stand before” bestuurders en koningen “on His account” maar zich geen zorgen te maken, omdat de Geest van God door hen zou spreken. Hij zei tegen de vrouw, die op overspel was betrapt, en die bijna was gestenigd, dat Hij haar niet veroordeelde (Johannes 8:11), en Hij leerde vergeving van een zondige broeder tot zeventig maal zeven maal (Mattheus 18:22) Hij redde Petrus bij verscheidene gelegenheden en zei ook tegen hem, ‘Simon, Simon! Zie, de Satan heeft verlangd u te ziften als het graan, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken; en als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen” (Lukas 22:31-32).

Dit zijn enkele voorbeelden van vele van de positieve aanpak van de Heer met allerlei mensen.

Natuurlijk is het nodig zich soms bewust te zijn van het kwade, vooral het kwade in onszelf als we ons naar de Heer keren in het werk van berouw en hervorming. Op die momenten, hebben we geleerd, is het kritiek dat we heel erg zijn gericht en nadrukkelijk in onze kijk op het kwade, anders kan het ons overweldigen, maar de Hemelse Leer is daar heel duidelijk in dat dergelijke onderzoeken noodzakelijk zijn voor een verdergaan, misschien drie of vier

keer per jaar op zijn meest, en dit in “conjunction” met de krachtige, beschermende sfeer van gebed en uitleg uit het Woord. Voor de rest van de tijd, dat is, het grootste deel van de tijd, kijken we naar het Goede van de Heer en het goede van het leven, en streven op elke manier naar het ontvangen van die goedheid met een positieve aanmoedigende geest.

Natuurlijk, er zijn deprimerende kanten aan het leven, zelfs in de Leer, maar zij zijn altijd in evenwicht door verheven (verhoogde) omstandigheden. Bijvoorbeeld, lezen we in onze les uit de Geschriften,

“Kwade dingen kunnen de mens niet worden afgenomen...” De indruk is dat we hopeloos opgesloten zijn in een leven van zonde en ellende, vervloekt als het is door onze erfelijkheid, onze omgeving en de eigen hardnekkige begeerten. “Maar”, vervolgen de lessen, men kan van het kwade afgehouden worden en gehouden in het goede....Dit kan alleen gebeuren bij de Heer, als we samenwerken met Hem. Aldus zijn onheil en zonde verwijderd..... achtereenvolgend....door de Heer met behulp van wederverwekking. (NJHL 170)

Er zijn vele andere voorbeelden van klaarblijkelijke negatieve lessen in het Woord die in evenwicht zijn bij uiterst positieve lessen. Een van de uitdagingen van ons gevoel voor rechtvaardigheid is dat de opeenvolgende boosheden van ouders en grootouders op de proef zijn gesteld als erfelijke neigingen tot het kwade in hun kinderen. Het lijkt zo oneerlijk. Toch verzekerd de Heer ons dat het kwade in onze eigen natuur het meest volmaakt in evenwicht is door de staat van goedheid en waarheid dat wij ontvangen uit Hem gedurende ons leven. De kwaadaardigheden zijn, per slot van rekening, alleen maar neigingen, zij hoeven niet bevestigd te worden en het is gelijk aan de waarheid dat het goede liefdes verkregen worden van de ouders in het verloop van hun geestelijke groei, die voorbij zijn en verder aan hun kinderen worden doorgegeven als neigingen tot het goede en het ware (AC 3496:3, CL 202)

Opnieuw, we hebben geleerd dat als we handelen tegen een van de Tien Geboden vanuit een doelstelling of uit bevestiging, we dan handelen tegen alle geboden. Dit kan schrikbarend zijn, een bijna lamleggende waarheid, maar de lering wordt onmiddellijk gevolgd door de gevolgtrekking welke is dat we gewetensvol afstand doen van elk kwade omdat het een zonde is, en nog meer als we ons onthouden van alle, want als we dat doen, houdt de Heer ons in het voornemen van het onthouden van de rest (CL 529), en de Heer oordeelt ons naar gelang ons doel, niet alleen onze daden.

Vele mensen hebben moeite met het feit dat de Heer het kwade toestaat in de wereld, in onszelf en in anderen. Maar, lezen we, “Het kwade wordt toegelaten omwille van het einddoel, welke de verlossing is” (DP 275 ff). Zo zegt de Heer, “In de wereld lijdt ge verdrukking; maar houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen” (Johannes 16:33).

“Heb goede moed...” Wat een oproep!

Toch eist de wereld op dat beiden mogelijk en noodzakelijk zijn als een functie van het geestelijk leven. Het is in feite een belangrijk bestanddeel van liefdadigheid jegens de naaste. Waar liefdadigheid niet bestaat is eigenliefde aanwezig en daarom haat jegens allen die niet zijn kwaad delen. Of als zij iets goeds zien, zien zij het ook als niets of anders plaatsen zij het als een slechte uitleg van dat.

Maar dezen met liefdadigheid hebben moeite met het opmerken van het kwaad in een ander mens, maar in plaats daarvan wordt al het goede en ware van hem opgemerkt; en van hun kwade en

valse dingen hebben zij een uitleg ten goede.” Dus, “Zij die geloof hebben en innig verbonden zijn met liefdadigheid....merken het goede op, en als zij het kwade en valse zien, dan verontschuldigen zij het, en als het mogelijk is spannen zij zich in om die persoon te corrigeren. (AC 1079)

Dit is alleen nog een manier om te zeggen dat het de natuur van liefdadigheid is om te vergeven, en “vergeven is niet iedereen te bezien vanuit het kwade maar vanuit het goede” (AC 7697). Dan opnieuw, aan wie vergeeft, zal veel vergeven worden, want hij maakt zichzelf ontvankelijk voor het werk van de Heer in zijn eigen hart.

Vergeven is kwijtschelden -of weg zenden- van zonden vanuit actieve gedachte en gevoelens, zoals we ook lezen, “ Het is een gevolg van kwijtschelding van zonden dat we kijken naar de dingen vanuit het goede en niet vanuit het kwade” (NJHD170)

Hoe ver kunnen we hier mee gaan? Wel, zeker alleen als het aangenaam is om in gezelschap te blijven van een positief mens, het kan vermoeiend zijn om bij iemand te blijven die eenvoudig een “Polyanna” is, dat is, een blindelinge optimist die niet bereid is ooit kennis te nemen van het kwade. Een ding van dr. Pangloss, de wonderlijke theoloog in Voltaire’s hekeldicht, *Candid*, die gelooft dat dit “de beste van alle mogelijke werelden is” en alles daarin de beste ondanks vreselijke drama’s in tegenstelling tot andere getuigenissen. Pangloss is een suggestieve naam dat alles vergoelijkt.

De Heer bedoeld niet dat wij zouden denken over het kwade alsof het goed is. Hij zegt in Jesaja, “Wee hun, die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter” (Jesaja 5:20). Goed is goed en kwaad is kwaad en die twee mogen niet verward worden. Inderdaad “hij die niet weet van kwade liefdes en hoe het werkt, en hij die daarin nalatig is, is voortdurend in dat kwade” (DP 101:2). Toch, wat voordeel is er in het denken over deze dingen, de hele tijd? Sociale studies laten zien en ook de Hemelse Leer legt uit dat wat we denken over veelbetekenende toewijding van wat we worden, en waar we over praten, onze gedachten bevestigen.

Ieder mens die te veel nadenkt over het kwade wordt een pessimist. Maar de leringen van het Woord is dat we optimisten zullen zijn. Ware optimisme is niet “een negeren van het herkennen van het kwade. Eerder is het een bevestigend standpunt over de aangeboden kansen van het leven. Het is een neiging om het beste te hopen. Een neiging om de dingen van de zonzijde te bezien.(American College Dictionay) Geestelijk gesproken, de zonzijde is de zijde van de Heer, want Zijn Wijsheid is werkelijk het licht van de geestelijke zon, die overal schijnt. Slechts bezwaar hebben tegen ‘standing in the light’ werpt een schaduw van duisternis achter hen, maar als we kijken naar het Goddelijk einddoel, dan zien we geen schaduwen, we zien het licht. In de woorden van de “Arcana” ‘denken we niets dan goed over de naaste en zoeken niets dan het goede.....’(AC 1088)

“Optimisme”, komt uit het Latijnse woord “Optimus”, wat betekent “het beste”, zoals bekend, een optimist hoopt altijd het beste. Maar theologisch of geestelijk optimisme is meer dan hoop alleen, het is de zekere wetenschap dat, ofschoon de Heer het kwade toestaat, misschien zelfs het ergst mogelijke kwaad binnen een situatie, Hij dan nog voorziet in het beste.

Dus er is een verschil tussen Zijn vooruitzien, welke het kwade verwacht bij mensen, en Zijn Voorzienigheid, welke dat kwaad op elk moment met goed beantwoordt.(AC 3854, 5155, 6298, 9296:2, 10781).

Het Woord is vol van verhalen over de Heer, Die het beste maakt van slechte situaties, voor de kinderen van Israël die zich regelmatig tegen de Heer keren en Hij redde hen steeds weer. In het Nieuwe testament was praktisch elk wonder een verbetering van iets kwaads (dat is waarom de Heer zo dikwijls zei, “Uw zonden zijn u vergeven” als Hij mensen genas). Het verhaal van de blind geboren man is daar een goed voorbeeld van. Toen de discipelen hem zagen verdiepten zij zich onmiddellijk in het probleem van zijn blindheid en vroegen zich af wiens schuld het was. Maar de Heer had een totaal andere beschouwing. Hij zei, “Niet deze man noch zijn ouders zondigden, maar (hij is blind) dat het werk van God zou worden onthuld in hem”(Johannes 9:3) Toen gaf Hij hem het licht in de ogen en op hetzelfde moment openden zich de geestelijke ogen van velen, toen en gedurende eeuwen, omwille van het wonder.

Ook het verhaal van de opwekking van Lazarus is in het bijzonder “apropos” Als Lazarus sterft en vier dagen in het graf ligt hebben zijn zusters en vrienden vanzelfsprekend verdriet en beginnen te weeklagen (te rouwen).

Hier was een kwaad, een dood door ziekte, en zij waren verteerd door dat kwaad.

Maar de Heer ziet het goede in de situatie en gebruikt graag de mogelijkheid er het allerbeste van te maken door Zijn macht te laten zien over de dood. Dus Hij zegt: “Ik ben blij in jullie belang dat ik hier niet was toen Lazarus stierf, zodat jullie mogen geloven” (Johannes 11:15) En niet alleen zij, maar ook vele anderen geloofden omwille van dit.

We aanbidden een wonderbaarlijke en barmhartige God. Het feit dat er het kwade is in de wereld, komt niet van Hem. Toch, we hebben niet de macht van God om het kwade te verbeteren.

Hoe, kunnen we het leven zien zoals Hij dat doet, met een nuchtere blik om er het beste van te maken? Hoe kunnen we beantwoorden aan de beschikking van Zijn Voorzienigheid in de meest positieve zin?

Velen van u zullen (willen) “familiar” zijn met de lering van de Nieuwe kerk over de negatieve en de positieve regels. Het idee is dat er twee manieren zijn om de leringen van het Woord aan te pakken: de negatieve regel - welke leidt tot totale domheid en waanzin - is het niet erkennen van alles totdat of tenzij het kan worden bewezen door een natuurlijke uitleg; de positieve regel - welke leidt tot wijsheid en intelligentie - is “het bevestigen van de dingen die in de leer vanuit het Woord zijn, of te denken en te geloven dat zij waar zijn omdat de Heer het hen zegt.” Het is in orde om te twijfelen, we lezen (want het is de natuur om dingen te betwijfelen voor het wordt begrepen), maar als de twijfel leidt tot ontkenning dan is het kwade erin verwickeld, speciaal de neiging tot een leven vanuit het kwade. Als twijfel leidt tot bevestiging dan is het vanuit het goede, speciaal de neiging tot een leven vanuit het goede, omdat we het goede en ware geloven en werken in alle dingen ‘for conjunction’.(AC 2558, 2588)

Ofschoon deze leringen uitgelegd zijn in verhouding tot het Woord, kunnen we het toepassen op elk aspect van het leven. En een van de dingen die het Woord leert is dat de Hemel voor iedereen is bedoeld. Maar ondanks Zijn macht kan de Heer niet voorkomen dat er mensen niet in de Hemel komen, dus zelfs Hij kan niet het beste laten gebeuren voor iedereen. Toch werkt Hij hier voortdurend aan en is het een vreugde voor Hem om dit te doen. Waarom zouden wij Hem niet volgen in Zijn voetstappen?

Vele keren zegt de Heer tegen Zijn discipelen dat zij zouden lijden en verdriet hebben in de wereld. Hij gaf geen valse hoop. Hij noemde het kwade niet goed, of negeerde het, of weigerde 'to deal with it'! Soms, het is waar, berispte Hij mensen en eens verjoeg Hij hen zelfs met een zweep, maar altijd, altijd keek hij naar het goede en voorzag wat het beste was in antwoord op het kwaad. Als wij tenminste proberen hetzelfde te doen op dagelijkse basis dan zullen we onze godsdienst leven zoals we het werkelijk geloven, vanwege het geloof dat we duizend keer bevestigden op de manier waarop we andere mensen behandelen. En niet alleen willen we hopen dat het beste wat we willen ook het beste is dat we kunnen, ziende naar alles vanuit het goede en niet vanuit het kwade.

Eindelijk bereikt het werk van de Heer zoals Hij beloofde in het evangelie,, en -uiteindelijk- willen we het beste tonen in anderen voor de glorie van het koninkrijk van de Heer en Zijn instelling (stichting) nu hier op aarde.

Jezus zegt:

“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking lijden; maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”
(Johannes 16:33)

AMEN

Lezingen:

Psalm 37:1-11; Johannes 16:1-4, 31-33; NJHL 170:2